

Tour de France by US metro

Welke uitdaging is er voor 2011? Aangezien er dit jaar P-B-P (Parijs-Brest-Parijs) gereden zal worden is er niet zoveel keuze als andere jaren. Om zelf deel te nemen aan P-B-P heb ik niet veel zin, ik kan mezelf er niet voor motiveren en motivatie voor zulke afstanden is 60-70% van het werk.

Eens een beetje opzoek werk gedaan ivm TDF en dit was praktisch gezien wel gemakkelijk ik kon starten in Saint Amand Les Eaux "wanneer" ik wilde en het inschrijvingsgeld viel ook mee 54€ en de rest van de uitgaven heb je zelf in de hand.

Na wat rekenwerk viel het me meer en meer op dat het mogelijk was om het record van Patrick Plaine scherper te stellen. Met een besttijd van 13 dagen en 9u en 20min in het jaar 1978 werd het wel eens tijd om hier verandering in te brengen, als een record al 33 jaar op dezelfde naam staat en je weet dat er anderen al meer dan 10 jaar proberen om dit verbeteren weet je ook al dat dit zeer moeilijk zal zijn.

Dit betekent ook dat de marge voor tegenslagen zeer klein is en je er zelf het zweepje mag opleggen om vele kilometers per dag te fietsen.

Een dan al het eerste probleem: hoe bereid je je hierop voor? Veel lange afstanden? Interval trainingen? Korte maar snelle ritten? Lang en rap? Of gewoon een beetje van alles?

Het zal het laatste worden veel variatie lang/kort/rap/traag door elkaar.

Er wordt thuis overeengekomen dat ik mag starten op vrijdag 8 juli.

Aangezien de tijd pas ingaat wanneer je start is er geen grote haast bij en start ik om 5u s'morgens in St Amand les Eaux. De eerste 350km zijn gekend omdat ik deze rit al eens gereden heb als trainingsrit tijdens de paasvakantie en om te kijken of alles een beetje klopte. Op de controleplaatsen werd er juist maar gestopt voor een stempel en voor de rest fietsen fietsen en nog een beetje fietsen op en neer omdat er geen natuurlijke grens word gevolgd gaan er toch enkele heuvelruggen onder de wielen.

Rond 18u ben ik Pont a Mousson waar ik toch eens in een pizzazaak stop om iets te eten, een pizza zou nog 30min duren, het zal dus pasta worden zodat ik na 30min terug kan vertrekken richting Sarrebourg waar ik tegen het donker aankom.

Hier word direct de toon gezet voor de rest van de trip, na 21 uur is het praktisch onmogelijk om nog een hotel te vinden dat nog "open" is. Tenzij je natuurlijk de grote ketens tegenkomt waar je kan inchecken met een visakaart.

In Sarrebourg blijken alle hotels die ik tegenkom volledig bezet te zijn. Na enig rondrijden en enkele km buiten het centrum is er nog een hotel open, de nachtportier keek wel vreemd op als ik daar aankwam maar het was geen probleem om hier te slapen. Deze man wist mij te vertellen dat er een festival was van klassieke barok muziek en vandaar dat alles in het centrum volledig volzet was.

De douche en het bed deden hun werk uitstekend, zalig gewoon. Toen ik gisterenavond tegen de man zei dat ik om 4u wilde vertrekken dacht hij dat ik aan het bluffen was het was geen probleem en stond mij op te wachten om de berging waar mijn fiets stond te openen.

Richting Dabo was het toch direct bergop waardoor ik zeer snel warm kreeg, de vraag was natuurlijk ook al waar ga ik een stempel vinden om 5u 30 s'morgens in een kleine parochie. Bij de bakker die ik passeerde brand er al licht, op zich niet vreemd, tot er een auto stopt

en de winkel binnegaat. Dus ik ook direct stoppen enkele koeken kopen en een cola gekocht om daarna aan de afdaling richting de vallei van de rij.

Het fietsen op zich gaat moeilijk "vals plat" en een kleine tegenwind. Na Hésingue (Basel) draait de weg richting Jura gebergte, hier gaat het fietsen ook moeilijk, lastig zelfs. Als ik aan een andere fietser vraag hoelang het nog is naar Morteau, zegt hij mij een half uur en het is allemaal bergaf, wat mij eigenlijk een beetje ongeloofwaardig klinkt. Maar het klinkt toch positief, kort gezegd, over die 25 km heb ik zonder stoppen nog een kleine 90min gedaan! De laatste 3-4 km gingen inderdaad naar beneden, dat half uurtje zal wel met de auto geweest zeker...

Als ik rond 21u in Pontarlier passeer en enkele reclame panelen zie staan voor ibis en F1 hotels valt hier moeilijk aan te weerstaan na een harde dag fietsen. Het ibis hotel is vlug gevonden maar het F1 hotel ligt een paar 100 meter verder en kost minder dan de helft, ik besluit om daar te gaan slapen en krijg er zowaar de laatste kamer. In het hotel zitten veel jonge mensen die deelnemen aan een internationale karting wedstrijd en deze hebben natuurlijk veel tegen elkaar te vertellen waardoor er wel een klein beetje lawaai overlast is. Morgenochtend zal ik wel een beetje meer lawaai maken, maar na enige tijd is het dan toch stil. S'morgens om 4u15 vertrek ik, dit is een moment waarop een groep mensen het hotel opzoekt na een avondje uit. Ze kijken een beetje raar en denken er ook het hunne van. Richting Bellegarde mag ik nog eens bergaf fietsen, weleens waar in de gietende regen. Soms gewone regen soms met bakken waardoor er 1-2cm water op de baan staat, maar deze weg is breed en van uitstekende kwaliteit. Omdat mijn remafstand toch 200-300 meter is doe ik geen enkele moeite om maar te proberen te vertragen met als resultaat dat ik alle auto's (die niet meer rijden of maar 10km/h) zomaar voorbij rij aan 50-60km/h. Na Bonneville mag ik mijn eerste col doen, col des Aravis. Van vorige jaren weet ik dat deze col niet zo zwaar is en hup op naar de volgende col de la Madeleine,

gelukkig mag ik deze langs de mooiste kant naar boven fietsen zonder de afschuwelijke skidorpen met bijhorende liften en piste's. De klim duurde iets langer dan verwacht daardoor zit doorfietsen naar Valloire, na Col du Télégraphe, er niet meer in vandaag. In een Etap hotel brand nog licht maar het hotel blijkt eigenlijk al vol te zitten en de eigenaar verteld mij dat doorfietsen richting Saint Michel de Maurienne geen enkele zin geeft omdat daar geen enkel bed meer beschikbaar is omdat morgen de

fietsrit van l'Etape du tour gereden word met 10 000 deelnemers. Dit is 1 etappe van de koers TDF die door wielertoeristen mag gefietst worden op een afgesloten parcours, zoals de ronde van vlaanderen in België.

Maar de baas is meegaande en ik mag op een matras slapen ergens in een bergingsruimte waar nog enkele fietsen staan. Super plaats genoeg, proper en ik kan droog en warm slapen na een dag fietsen in de koude en regen.

Als ik pas om 5u opsta wil de baas voor mij en de nadere fietsers een super ontbijt klaarmaken, maar als ik bij mijn punt blijf om te vertrekken rond 4u verklaart hij mij onnozel en zal ik geen superontbijt krijgen. In de frigo van die kamer staat de voorraad yoghurt voor het ontbijt, dan maar 1kg yoghurt naar buiten smokkelen en een beetje verder opeten. Bij het naar buiten gaan van het hotel staat de hotelbaas me uit te zwaaien en wenst me nog succes voor de rest van mijn trip.

Bij het inschakelen van mijn GPS om me op de juiste weg te zetten naar col du Télégraphe blijkt deze niet meer te werken en staat er letterlijk water in het scherm, wat nu?

Hier heb ik mijn GPS niet echt nodig maar overmorgen wel om niet teveel tijd te verliezen om op de goede weg te zitten + de enige echte kaart die ik mee heb is van heel Frankrijk

met een schaal van 1/1 000 000 = 1cm is 10km veel details moet ik daar niet van verwachten. In de Alpen ken ik wel mijn weg maar over enkele dagen ...

Gisteravond dacht ik dat de hotelbaas serieus aan het overdrijven was maar overall waar ik passeer staan er fietsen of fietsers zich klaar te maken en dit allemaal om 5u s'morgens. Wanneer ik wil opdraaien naar col du Télégraphe word ik door enkele politieagenten tegengehouden, de weg is afgesloten voor "l'etappe du tour" en dit terwijl er massa's auto's de col afdalen.

Punt 1: de weg is gesloten voor de rit, punt 2: ik zou een zwartrijder zijn, punt 3: ik zou aan wedstrijd vervalsing doen door te vroeg te starten.

Wanneer ik alles uitleg en "beloof" om langs de kant te gaan als de renners passeren mag ik toch door.

Nog nooit heb ik een col gefietst waar het zo druk was en zeker niet op een tijdstip waar je niemand verwacht en dan honderden auto's tegenkomen. Het was letterlijk file rijden richting Modane om daar te mogen starten. Na enige tijd rijden dezelfde auto's met de vrouw achter het stuur om bergop naar Alpe-D'Huez te gaan omdat daar de aankomst is. Wanneer de weg dan eindelijk afgesloten werd om 7u30 keerde de rust nu letterlijk terug. Na Valloire zie ik hier en daar mensen wachten tot hun team/ploeggenoot passeert om hen te kunnen voorzien van een privé bevoorrading kwestie van de juiste voeding en sportdrank te hebben om zo de eindstreep te halen met een minimaal tijdsverlies.

De mensen die klaarstaan om foto's te nemen van de renners gebruiken mij natuurlijk als testpiloot en als eerste mag ik natuurlijk ook de tellers testen om te kijken hoeveel renners er al gepasseerd zijn.

Rond 8u30 kom ik boven op de Galibier enkele foto's nemen en dan de afdaling inzetten naar col du Lautaret waar ik nog word tegengehouden door de politie. Afdalen richting Le Bourg- d'Oisans is nu verboden gelukkig moet ik de andere kant op richting Briancon om zo col d'Izoard, col de Vars en col de la Bonette naar boven te fietsen en met het idee ergens te slapen in St Saveur de Tinee, maar de enkele

hotels waar ik vraag of er nog een kamer vrij is zijn zo vies dat ik voor de eerste keer in mijn leven blij ben om te horen dat ze volzet zijn, dan heb ik toch nog een reden om te beginnen aan col de st Martin.

Wanneer ik nog licht zie branden bij een B&B ga ik vragen of er nog plaats is maar helaas. Maar de vrouw des huize telefoneert een beetje rond om toch te kunnen helpen, ondertussen praat ik een beetje met de eigenaar en de andere gasten. Tot de eigenaar me vraagt hoe ver ik van Roeselare woon en vertelt hij

met een bescheiden glimlach over de Brugsebaan en de Gentsebaan, daarvoor kom je naar het zuiden van Frankrijk!

In een auberge juist voor de col is er nog plaats in een slaapzaal voor mij alleen, ik mag er 1 van de 8 bedden uitkiezen. Eenmaal in bed blijf ik toch piekeren over mijn GPS. Wat zal ik doen rustig doorrijden mbv een kaart of toch nog proberen om er een redelijke tijd van te maken?

Als mijn wekker afgaat om 4u heb ik toch al enige moeite om op te staan en mezelf klaar te maken, de vermoeidheid begint al zeker.

S' nachts een col afdalen haat ik omdat je jezelf niet kan laten gaan, geen overzicht hebt ... maar dit zijn hier natuurlijk uitzonderingen zodat er geen andere keuze is. Toch maar eens mijn GPS proberen om eens te kijken of er iets gebeurd, hij werkt voor enkele minuten en valt dan uit, dit is goed nieuws zo kan ik toch een beetje controleren of ik op de goede weg ben. Eenmaal op de col de Turini kan er worden afgedaald richting Cote d'Azur waar alles toch drukker en drukker aan het worden is.

De zon toont zich nog eens langs haar beste kant en zo hoop ik ook dat mijn GPS zal uitdrogen, maar wat blijkt, al het water verdampt en zet zich vast tussen het scherm en het lcd scherm waardoor alles onleesbaar aan het worden is.

Tijdens het fietsen zelf merk ik op dat er iets mis is met de fiets maar wat? Nog eens stoppen om alles te controleren maar niets te zien, tot ik opmerk dat mijn bagagerek los hangt te zwabberen, juist voordat deze volledig zal afbreken. Het dorp waar ik me nu bevind heeft enkele garages er zal wel 1 iemand aluminium zal kunnen lassen zeker? Garage 1 nee, garage 2 nee maar hier weten ze me te vertellen dat er een klein beetje buiten het dorp een carrosserie garage is en die zullen we waarschijnlijk wel kunnen helpen. Het antwoord laat zich natuurlijk al raden: niet mogelijk hier voor zulke dingen moet je naar de stad Grasse gaan 25km van hier. Dit is ook 25 heen en 25 km terug en waar moet ik gaan zoeken in een stad die je niet kent? Na enig zoekwerk en met de hulp van enkele mensen vind ik dan toch een werkplaats waar ze mijn rek wel willen lassen in de loop van de namiddag, uiteindelijk kon ik na 30 min terug verder fietsen.

Op de weg richting Gorge du Verdon had ik geluk dat de wind een beetje aan het draaien was in mijn voordeel waardoor ik voor de eerste keer sinds mijn vertrek met de wind in de rug kon fietsen.

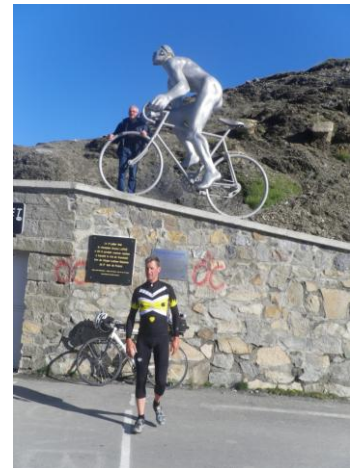
Wat doet een mens dan als hij al veel tijd verloren heeft en de wind in zijn voordeel heeft, inderdaad nog een paar uur doorfietsen. Omdat ik zie dat ik in een regenbui terecht zal komen besluit ik om een beetje te wachten in bushokje waar ik nog in slaap val ook. Zo heb ik toch nog het voordeel om na een uur of 2 slaap opnieuw te kunnen starten met fietsen en zo toch in één dag toch nog in de Pyreneeën kan komen als ik de keiharde mistral wind niet op kop heb. Het laatste laat zich natuurlijk wel raden. Rond Perpignan haal ik met zeer goed trappen nog 20km/h. Bij de controle in Rivesaltes besluit ik maar op hotel te gaan omdat mijn batterij gewoon leeg is wat na de laatste 500km waarschijnlijk wel te begrijpen is.

De volgende dag is het 14 juli en dit is in Frankrijk natuurlijk *la fête de vandalisme*, wat ik daar gezien heb van vandalisme en uitdagen tov de politie sloeg toch wel zeer veel en dit om 3u 30 in de ochtend. Ik weet het een normaal mens slaapt dan en de politie en jonge gasten staan allebei een beetje verstomt te kijken als ik passeer.

Omdat de hele Pyreneeën gepasseerd moeten worden komen alle grote cols de wielen. Beginnen met col de Puymorens, col del Porte, col de Portet d'Aspet, col des Ares waar ik dan in Bagnères de-Luchon een hotelkamer neem om een goede nachtrust te hebben voor de volgende dag. Omdat de koers TDF hier nu ergens in de omgeving zit en ik een stuk achter zit op mijn zeer optimistische planning weet ik dat ik deze ergens zal tegenkomen maar op welke col? Dit is het laatste wat ik nu nog wil tegenkomen want dit is het grootste circus op wielen. Bij wat navraag in het hotel blijkt dit col d'Aubisque te zijn. Er zit dus niets anders op dan om 3u30 te vertrekken om te beginnen met cols rijden col de Peyresourde als opwarmertje en daarna col d'Aspin wat ik daarna op col de Tourmalet te zien krijg tart ook

alles, als je weet dat de koers TDF hier gisteren gepasseerd is, één groot stort en het is letterlijk the day after waar alles tot leven komt om 9u s'morgens. Een man die zijn mobilehome heeft vast gereden roept zelfs mijn hulp in om te helpen duwen, wat denkt deze wel ? Dit terwijl er enkele tientallen andere mobilehome-eigenaars staan toe te kijken. De wereld op zijn kop ...

Nu de sprint inzetten naar col d'Aubisque, onderweg ben ik al te weten gekomen dat de renners rond 4u op de col zouden moeten zijn. Maar om hoe laat sluiten ze de weg? Ik gok op 2u vooraf. Hoeveel km het naar de col weet ik niet juist en hoeveel tijd het normaal is weet ik niet goed, wat ik wel weet is dat ik serieus aan het doorfietsen ben en dat er mij niemand meer voorbij steekt. Uiteindelijk kom ik om 12u40 op de col aan waar het zwart staat van het volk.

Oef, ik ben over de col en kan mij nu gewoon naar beneden laten bollen en ben ervan af. Maar plots om 13u klokslag en op 2km voor Laruns word de weg afgesloten voor alles en iedereen, er is echt geen ontkomen aan. Op de kaart had ik al gezien éénmaal in Laruns dan kan ik naast de "grote" baan rijden maar nu op 2 km ervoor. Er zit dus

niets anders op dan een beetje te voet gaan voor 50meter en dan opnieuw fietsen en gewoon beetje ongehoorzaam zijn. Wanneer ik na het zoeken op de zeer kleine binnenbaantjes de stad Arudy bereik en de laatste 100 meter op het parkoer van de koers een reclamewagen van Vittel mij een flesje water in de hand drukt ben ik deze wel afgepakt door enkele omstanders zeker! Ik heb zelfs de energie niet meer om veel van mijn oren te maken, straks naar de winkel en dan heb ik zoveel drinken als ik maar wil maar nu ben ik vooral zeer blij dat ik van dit circus verlost ben.

Omdat ik zo euforisch ben telefoneer ik eens naar huis vraag ook direct om ergens een hotel te reserveren. Een zeer vlugge blik op de kaart zegt mij dat Libourne vannacht nog haalbaar is. Toen wist ik nog niet dat dit een 300km was, enfin ik maar fietsen met het adres op zak van het hotel in st Emilion. Wanneer ik daar om rond 4u aankom is dit hotel gewoon onvindbaar, na meerdere telefoons naar huis en zoeken op een afstand van 2km bleek dit hotel veranderd van naam en is de ingang niet waar deze is, dit is nu de nooduitgang en er is geen werkende bel aanwezig. Moest dit een goedkoop hotel geweest zijn dan was ik al lang weg maar een goede douche en bed verlangde ik ook wel, daarom bleef ik zoeken.

Na wat getelefoneer op een ander nummer kwam de eigenaar dan eindelijk naar beneden ik mocht later uitchecken (haha) en een ontbijt kostte 10€ , excuseer hoeveel, eh ik praat even met mijn collega, uiteindelijk was dit gratis. Na 2u zoeken kon ik dan uiteindelijk nog gaan slapen.

Omdat ik gehoopt had om na de Pyreneeën met wind in de rug te kunnen fietsen bleek dit toch een beetje tegen te vallen eerste moest ik nog Brest halen en daarna pas met de wind in de rug te kunnen fietsen.

Als ik in Bretagne nogmaals tegen wind in aan het fietsen ben zie ik dat op zondagochtend de plaatselijke wielclub in mijn wiel hangt, euh wablief, ik laat hen voor en wat doen die gasten, inslaan. Hup weer alleen.

Brest zal net iets te ver zijn voor vandaag en daar is nog licht in een hotel in Pont l'Abbe

waar ik nog een paar uur kan slapen.

Mijn courage is weg, recordtijd is weg.

Een telefoontje naar huis en wat zegt mijn vrouw: een beetje doorfietsen en het record is in de sachosse. Jajaja een beetje doorfietsen.

Wat blijkt er uiteindelijk: ik had

gewoonweg met 1 dag misrekend.

Dit was opnieuw hetgeen wat ik nodig had, een realistisch doel.

Door dit goede nieuws kon ik weer energie putten om weinig te slapen en goed door te fietsen. Hier moesten wel eerst nog eens ,letterlijk, alle uithoeken van het land bezocht worden.

Kort gezegd komt het erop neer dat ik vanaf st Briec non-stop gefietst heb tot in st Amand Les Eaux.

Vanaf Le Havre kende ik de weg al een groot stuk, wat langs de ene kant een voordeel is en langs de andere kant het aftellen kan beginnen.

Na enkele telefoontjes naar huis blijkt mijn vrouw om mij op te willen opwachten in Marquise wat achteraf wel een positieve motivatie bleek te zijn. Nu nog huphup tot in St Amand les Eaux en het is gedaan na 4800km finito basta ... waar ik dan uiteindelijk op donderdag ochtend 21 juli om 7u15 aankom in een totaal vermoeide kapotte toestand.

Dit alles in een totaaltijd van 13 dagen 2u en 15 min en ik nooit meer iets van die afstand en onder zulke omstandigheden wil doen.